

ไม่มียาย ไม่มีวัดพระธรรมกาย

กลับจากกราบคุณยายมาถึงที่พักแล้ว ใจยังผูกพันถึงคำพูดของท่านอยู่ตลอดเวลา

"ไม่มียาย ไม่มีวัดพระธรรมกาย"

ช่างเหมือนคำประกาศิตยังไฉ่ยังจั้น แล้วก็ความจริงตลอดมา ทุกอย่างที่เป็นชื่อเป็นเสียงของวัดพระธรรมกายทุกวันนี้ เนื่องมาจากคุณยายทั้งนั้น

วัดพระธรรมกายมีความสะอาดเป็นเอกลักษณ์ ได้วัดที่อยู่ประจำต้องถือศีล ๘ ทุกคน เพราะคุณยายรักความสะอาด รักศีลเป็นชีวิตจิตใจ

วัดพระธรรมกายเป็นวัดทำภาวนา เพราะคุณยายบอกอยู่เสมอว่า "ใครมาอยู่วัดแล้วไม่นั่งสมาธิ ไม่ทำภาวนา ต้องไล่ออกไป ใครไม่ได้ ยายจะไปไล่อเอง"

วัดพระธรรมกายสนับสนุนให้คนมีปัญหาทั้งทางโลกและทางธรรม เพราะแม้แต่หลวงพ่อดัมมชโยเอง เมื่อยังไม่จบปริญญาคุณยายยังไม่ยอมให้บวช ท่านว่า "เรียนทางโลกยังไม่สำเร็จ เขาจะหาว่าไม่มีปัญญาต้องหลบเข้ามาอาศัยให้ศาสนาเลื่อง"

เพราะฉะนั้น วัดพระธรรมกายจึงเน้นความถึงพร้อมทั้งศีลสมาธิ และปัญญา ตลอดมา คือเข้มงวดที่จะฝึกคนให้มีคุณสมบัติครบองค์ ๓ ตามอย่างที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงฝึกพระสาวกนำไปเป็นตัวอย่าง คือให้มีความบริสุทธิ์ มีปัญญา และมีความกรุณา เป็นพื้นใจ

คุณยายอาจารย์เป็นต้นแบบของความอดทนอย่างเยียมยอด ประวัติชีวิตของท่านตั้งแต่เยาว์วัยจนถึงปัจจุบันชี้ชัดอย่างนั้น จึงไม่น่าแปลกใจว่า เหตุใดลูกศิษย์ของท่านทุกคนที่ร่วมกันสร้างวัดพระธรรมกายมา จึงอดทนต่อคำกล่าวร้ายป้ายสีของผู้ที่ไม่เข้าใจได้อย่างไม่น่าเชื่อ ความอดทนเป็นต้นทางแห่งพรหมวิหาร ๔ คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา และเป็นตบะอันยิ่งใหญ่ของนักสร้างบารมี

หยิบสมุดบันทึกส่วนตัวเล่มใหญ่ขึ้นมาเปิดอ่าน ความทรงจำเกี่ยวกับคุณยายเกิดเป็นมโนภาพขึ้นมาอย่างชัดเจน